

Vav Yâ Lâm

– Halit YILDIRIM · 11 Temmuz 2012

Vav, Ya, Lam

Dostluklar kurban edilmiş

Riya denen murdara

Bu ne acı?

Bu ne gam?

Yoksa buda mı bir kıyamet alameti?

Kim bilir?

Kime sorsam?

Dosttan gelir başıma taş

Dosttan gelir böğrüne kurşun

Dost vurur hançerini sırtıma

Akar ruhumun gözlerinden yaş...

Düşman mert midir, nedir?

Bir gariplik var bu işte

Ne taş gelir ondan başıma

Ne kurşun gelir böğrüne

Ne de sırtıma hançerini saplar

Bekler sadece pusuda

Uyumaz uyusa da sular

Dost dediğin mert olurdu eskiden

Bu nasıl dostluktur bilmem

Namertlik yakışır mı dostluğa?

Sanki gülen bir maske ardına

Saklanmış yüzler

Tuz buz eder en yalçın kayaları

Bakınca ikiye biçen gözler

Oturur içime

Gıyabımda edilen sözler

Ve haset tohumlarına gebe özler

Ebu Leheb gibiler sahte dostlarım
Gizlice dikenler sererler yollarıma
Elvan elvan dererler
Zakkumlar çiçek diye ellerime
Engerekleri bile kıskandıracak zehirlerini
Zerk ederler günüme
Güneşim kararır
Denizlerim kararır
Nefesim daralır
Bir adım kalır ancak ölümüne

Düşman vursa kanım akar
Dost vurunca canım yanar
Cismim değil incinir ruhum
Sever oldum artık nedense
Namert dosttansa mert düşmanımı
Zira ben mertliğe mübtelayım
Düşmanım namertliğe

Allah'ım
Varsa akıbette dost hançeriyle ölmek
O akıbet dursun
Gelsin düşmanım erkekçe
Gelsin beni alımdan vursun

Vav, Ya, Lam
Dostluklar kurban edilmiş
Riya denen murdara
Bu ne acı?
Bu ne gam?
Yoksa buda mı bir kıyamet alameti?
Kim bilir?
Kime sorsam?

08.07.2012 / 16:40

Mekke